„Gdy nadszedł ósmy dzień i należało obrzezać dziecię, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał anioł, zanim się poczęło w łonie [Matki].” (Łk 2,21)

Wśród noworocznych uroczystości – toastów, postanowień i zabaw – Kościół Katolicki wspomina głęboką teologicznie, a często pomijaną uroczystość: **Obrzezanie Naszego Pana Jezusa Chrystusa**. Obchodzone **1 stycznia**, to misterium nie tylko wypełnia Prawo Mojżeszowe, ale także oznacza **pierwsze przelanie Krwi Chrystusa**, zapowiadając Jego odkupieńczą ofiarę na Golgocie.

W świecie, gdzie sacrum jest wypierane przez świeckość, odkrywanie znaczenia tego święta to akt duchowego oporu. Dlaczego jest tak ważne? Czego nas dziś uczy? Poznajmy jego biblijne korzenie, rozwój liturgiczny i współczesne znaczenie dla katolików XXI wieku.

I. Podstawy Biblijne: Posłuszeństwo Chrystusa Prawu

1. Przykazanie obrzezania w Starym Przymierzu

Obrzezanie było **znakiem Przymierza** między Bogiem a Abrahamem (Rdz 17,10-14). Każdy chłopiec żydowski miał być obrzezany ósmego dnia jako znak przynależności do Narodu Wybranego. Niepodporządkowanie się groziło **wykluczeniem ze wspólnoty** (Wj 12,48).

2. Jezus – „Syn Prawa” – poddaje się

Choć Chrystus jest Bogiem, **uniża się** poddając wymogom Prawa. Św. Paweł wyraża to jasno:

„Gdy (…) nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo.” (Ga 4,4-5)

Ten akt posłuszeństwa ma podwójne znaczenie:

- **Wypełnienie Starego Przymierza**: Jezus nie znosi Prawa, ale je dopełnia (Mt 5,17)
- **Pierwsze przelanie Krwi**: Jego odkupieńcza Krew zaczyna płynąć, zapowiadając Krew Krzyża

3. Nadanie imienia „Jezus”

Podczas obrzezania Dziecię otrzymuje imię zapowiedziane przez anioła: **Jezus (Jeszua)** – „**Bóg zbawia**„. To nie przypadek – to Jego misja. Jak uczy św. Piotr:

„Nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni.” (Dz 4,12)

II. Historia liturgiczna: Dlaczego 1 stycznia?

1. Święto w Kościele pierwotnym

Od pierwszych wieków Kościół czcił Obrzezanie Pańskie. Ojcowie Kościoła jak **św. Augustyn i św. Leon Wielki** podkreślali jego znaczenie jako dowód **prawdziwego człowieczeństwa Chrystusa** (przeciw herezjom doketycznym).

2. Oktawa Narodzenia

1 stycznia to dokładnie **ósmy dzień po Bożym Narodzeniu (25 grudnia)**. W tradycyjnym rycie rzymskim święto zamyka **Oktawę Narodzenia** – czas przedłużonej radości.

3. Przemiany i ponowne odkrycia

Po Soborze święto przemianowano na **„Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi”**, choć czytania nadal nawiązują do obrzezania. W **rycie tradycyjnym** pozostaje jednak **Święto Obrzezania** z silnym akcentem chrystologicznym.

III. Znaczenie teologiczne: Krew, Przymierze, Nowe Życie

1. Krew Nowego Przymierza

Obrzezanie zapowiada **Chrzest** (Kol 2,11-12), gdzie chrześcijanie doznają „obrzezania serca”.

Jak Chrystus przelał Krew przy obrzezaniu, tak uczyni na Krzyżu, pieczętując **Nowe i Wieczne Przymierze**.

2. Pokora Boga

Wszechmocny Bóg poddaje się bolesnemu rytuałowi. Cóż za kontrast ze współczesnym światem odrzucającym ofiarę! Chrystus uczy, że **posłuszeństwo i pokora to droga do chwały**.

3. Prawdziwe „obrzezanie serca”

Stary Testament mówił już o obrzezaniu **nie ciała, ale serca** (Pwt 10,16). Św. Paweł rozwija:

„Prawdziwym Żydem jest ten, kto jest nim wewnątrz, a prawdziwym obrzezaniem jest obrzezanie serca, duchowe, a nie według litery.” (Rz 2,29)

To wyzwanie dla nas: **Czy „obrzezaliśmy” serca, odcinając grzech i egoizm?**

IV. Współczesne znaczenie: Czego nas uczy dziś?

1. Przeciw świeckości Nowego Roku

Gdy świat bawi się płytko, Kościół wzywa by **rozpocząć rok aktem poświęcenia**, pamiętając że **„bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia grzechów”** (Hbr 9,22).

2. Potęga Świętego Imienia

W epoce, gdy imię Boga (nawet „Jezus”) jest banalizowane, święto przypomina o **mocy Imienia**, które należy wzywać z czcią.

3. Posłuszeństwo drogą do świętości

Chrystus był posłuszny od dzieciństwa. W kulturze **buntu i subiektywizmu** Jego przykład wzywa nas do **poddania się Prawu Bożemu i Kościołowi**.

Zakończenie: Tajemnica do rozważania w Nowym Roku

Obrzezanie Pańskie to nie relikt przeszłości, ale **światło na nasze czasy**. Przypomina, że:

- **Chrystus to prawdziwy Bóg i Człowiek**
- **Zbawienie płynie z Jego Krwi**
- **Rok należy zaczynać pod Jego Świętym Imieniem**

Tego **1 stycznia** – poza toastami i fajerwerkami – ofiarujmy Jezusowi „obrzezane" serca: wolne od grzechu, gotowe iść za Nim wiernie.

„Panie Jezu, przelawszy pierwszą Krew przy obrzezaniu, rozpocząłeś drogę naszego odkupienia. Obrzeż nasze serca, byśmy wolni od zła, służyli Ci z miłością i wiernością. Amen."

Artykuł Cię poruszył? Podziel się nim, byśmy razem odkrywali korzenie wiary!

 Polecane lektury:

- *„Dziecięctwo Jezusa" Benedykta XVI*
- *„Rok Liturgiczny" Dom Prospera Guérangera*
- *„Obrzezanie i Chrzest w teologii św. Pawła"*

 Obserwuj nas po więcej tradycyjnych treści katolickich!